

DEBRECZENI HIRLAP

Előfizetési árak:

Előfizetés	Ár
Egész évre	18 korona
Félévre	10 " "
Negyed évre	6 " "
Egy hónapra	2 " "

K u t a s i I m e r e
kiadó s lefolyadonos

Szerkesztőség Piacz-utca 79. sz. Gáll-ház (emelet)
Kiadóhivatal Piacz-utca 79. sz. Gáll-ház (földszint)
Hirdetések a legmérsékeltbb árszámítás mellett vétetnek fe

Nehéz feladat.

Debreczen, aug. 26.

Egyike a legegyszerűbb feladatoknak az életbelépő ifju számára megválasztani azt az életpályát, a mely tehetségeinek-hajlamainak legjobban megfelel és legtöbb garanciát nyújt a jövőre nézve.

Most, hogy pár hét múlva ismét megkezdődnek az egyetemi előadások, így életem elején jó néhány ezer ifju ember gondolkozik azon, hogy az életpályák közül melyiket válassza. Nem kis gond ez. Különösen akkor, ha öregebb észszel nézi az ember a pályaválasztási magánharcot. S még mily sok a sikertelen választás.

Ennek a szülők is okai, mert még most is — sajnos — sok családban hagyományos szokás, hogy a szülők előre kikeresik gyermekeiknek a pályát belebeszélnek a fiatal fejbe, hogy csak ez, vagy ez a pálya lesz neked való. Emiatt van nálunk nagyon sok pályatévészett ember.

Az érettebb gondolkozású fiatalok az érettségi vizsgálat letevésekor már tisztában vannak azzal, hogy tehetségüknek megfelelőleg melyik pályán fogják megkeresni kenyerüket; egy orvos, a másik technikus tanár lesz s a határozott vágyától el nem térnek (ez a helyes átlag), de a többség tehetetlenül áll a nagy kérdés előtt s utólagára is, mert még nem képes a helyzeteket

mérlegelni, vagy mert nem vonzódik egyik tudományához sem; jogász lesz.

Ezen a pályán gondolják ők, mindenki boldogul. Nem kell sokaj taului, görnyedni az ember uraskodhat s a jogászból minden leket. És a gondolkodás a leghelyteleb és a legáltalánosabb.

Van Magyarországon átlag vagy 6—700 jogász s abból kifolyólag az egyes állásokra annyi pályázó, hogy nem képes az állam foglalkoztatni a nagy munkaerőt. Pedig mi nagy jogásznemzet vagyunk. S még mindig növekszik ez a szám. Így kovájutunk.

Csak hivatásos egyéneknek kellene erra a pályára menniök, mint a többiekre is s segítve lenne a nagy bajon.

Azért, ha az ifju jogász akarna lenni kérjük a szülőket, megfontolással eresszük gyermekeinket e pályára s ne mondják szüntelen: „légy fiam jogász“ ott kényelmesen és könnyen boldogulsz.

Felületes beszéd ez mi egyáltalában nem ajánljuk e tudományzakot. Mily versengés és fölületesség van Budapesten az egyetem jogi szakán. Háromezernél több jogász van az egyetemen, több, mint az összes többi fakultácson.

Már csak ez óriási aránytalanságért is képtelenség az, hogy pályáját szerető, kész emberi faragjon e fakultás, pedig ez lenne a fő. Tehetne erre nézve valamit a

kultuszminiszter is, különösen pedig ott hogy ne iskolai korlátolt észszel menjenek az ifjak ilyen tévésztett pályákra, hanem oda kellene nevelni, a társadalmaf, hogy mindenki megkapja a maga pályáját.

A mostani viszonyok között a bölcsészeti és a mérnöki pályát ajánljuk leginkább a pályaválasztóknak. Rövid pálya mindakettő s igen kapósak most ugy a filozopterek, mint a mérnökök. Jól fizetik őket, mondhatni legjobban mindnyájuk között.

Dolgozni sokat kell az egyetemi élet alatt. Nem „urak“ mint a jogászok, de fáradságuk az életben méltánylásra talál s ha valaki szegény fiu köztük, talál itt módot, hogy tanulmányait nyugodtan végezze föntarhassa magát. Az egyetemi segítőegyletek e tekintetben igen szép és humánus munkát végeznek.

Az orvosi és gyógyszerészi pálya sem rossz annak, aki hajlamot érez irántuk, szépen lehet ezeken is boldogulni; az orvosit csak hosszadalmassága teszi nehezzé, mindazonáltal jobb, mint a jogászság.

A kukoricza férgesedése.

— A Gazd. Lapokból. —

Debreczen, aug. 26.

Nem volt eddig biztosabb terménye Magyarországnak, mint a kukoricza. Nem volt annak sem állati, sem növényi ellensége

Tárcza.

A szerencse-fu.

Irta: Hryen Chauviere.

Nagy társaság volt együtt Japues Labussiere festőnél, kit mindenki kedvelt vidámságáért és nagy élettapasztalatról tanuskodó szellemes csevegéseért.

Egyike volt a hírnevesebb festőknek, ki azonban nem pénzért veszi kezébe az ecsetet, hanem a művészet szeretetéért, az ihlet sugallatára. Nem is volt vele kénytelen, hogy pénzért árulja művészetét s akkor is dolgozzék, ha nincs kedve s nem szálta meg az ihlet.

Dusgazdag ember volt s élhetett tetésze szerint s egy egy képen akár évekig dolgozhatott nyugodtan: a szükség nem sarkalta soha. Nem csoda, ha örökké jó kedvű volt s azt mondták róla a barátai, hogy a buskomorságban szenvedő idegbetegeket egy két nap alatt meg tudná gyógyítani jóízű tréfáival.

Most is nagy volt a társaságban a határozás, szinte rengették belé a falak. Labussiere kifogyhatatlan volt a tréfás mesékben, anekdotákban és visszaemlékezésekben. Különösen az utóbbival szerzett kellemes órákat társaságának. Ha valaki elbeszélte egy-egy különösebb történetet, ő nyomban kézen volt a maga mondókájával: »Velem még furcsább eset történt...« Ez volt rendszeren a kezdet s utána folyt a szó ajkáról bőségesen, vidáman, érdekesen. Elhallgatták volna itéletnapig is.

A társaság egyik tagja egyszerre ezzel a kérdéssel fordult Labussierehez:

— Ejnye, hol a manóba tettél szert a jó kedvedre? Tíz embernek is elegendő volna!

Labussiere nyomban hozzá akasztotta a feleletet a kérdéshez:

— Az élet, barátom, maga az élet oltotta belém ezt a jókedvet. De ne gondoljátok, hogy ingyen — sok szenvedés árán. Mert tanuljátok meg tőlem azt az egyszerű igazságot, hogy igazán jókedvű ember csak az lehet, aki valaha nagyon szomorú volt.

Az egész társaság csodálkozva kiáltott fel:

— Labussiere — szomorú! Na ez valami elképzelhetetlen ellentét!

A festő egy kissé lehajította fejét s melénye gombjaival kezdett játszani. Ez volt a szokása, midőn gondolatait rendezgette, hogy valami új elbeszélésbe kezdjen. Jól ismerték márt ezt a szokását, tehát mindenki nagy érdeklődéssel várta, hogy mit fog mondani. Nem sokáig várokozottatott magára, így folytatta:

— Akármilyen különösen hangzik is most, valaha sokat keseregtem, szomorkodtam, sőt egy izden még az a sötét szándék is meglepte a lelkemet — no, de erről majd később beszélek. Tartsuk meg a sorrendet.

Mindenki csupa fül volt s minden szem oda tapadt Labussiere ajakára, melyről száporán folyt a szó.

— Ott kezdem — ugymond — ifjuságom első küzdelmeinél. Mikor művészi tanulmányaimat elvégeztem s néhány sikerült képem is volt már, mindenáron hírnévre

akartam szerj tenni. Ah, de ez nem volt olyan könnyű dolog, mint tapasztalatlan ifjuságomban gondoltam. Festhettem én dörre-borura tájképet, arcképet, csendéletet, tanulmányfőt, történelmi jeleneteket, csataképeket, nem ügvelt rám senki. A szomszédomban lakó borbély czeget, a nagy szakállas főt, jelesebb műveszi alkotásnak tartották, mint az én műveimet. Azt legalább megbámulták az utcagyerekek, meg az arra járó naplopók, az én festményeimnek sohasem akadt nézője. Egy-egy nagyobb festményemet, melynek sikerült voltáról meg voltam győződve, vittem én fahöz, fához, képkereskedőhöz, műbarátokhoz, műveszhez mindenütt csak azt az atkozott megjegyzést kellett hallanom:

— Hej, fiatal ember, magának még sokat kell tanulnia. A művészet sokat kíván!

Jó, hát tanulok tovább, tanulok sokat, majd meglátom, mit szóltok akkor! — így szóltam magamban. És tanultam, dolgoztam éjjel nappal, hosszú esztendők során át, éhezve, fázza, nyomorogva. Végre megskaltam a szörnyű küzdelmet s újból megkísérlettem, hogy a neves műveszek közé juszak. Festettem egy nagyméretű tájképet természet után s elmentem vele a képkereskedőhöz.

— No, mit szól hozzá?

— Csak hagyja itt, majd megmutatom Dubarrais urnak. Az ő véleményére sokat adok. Míg ő nem nyilatkozik, addig én még gondolatban sem merek utékezni felőle.

Ez a Dubarrais nagynevű művész tanácsadója a képkereskedőnek. Abban a tudatlan hagytsm ott a képet, hogy a

— csakis a májusi fagy, amely esetleg már kikelve találta és az emberi és állati tolvajok, u. m. kutya, vad-és szelid-disznó, amelyek ellen azonban a csösznek volt a föladata a védelmet kifejteni. Még a szárazságot is ez a növény állotta legjobban. Mig a buzát rozsdá, üszög, besülés, tulnedvesség következtében beálló csirázás, hesszeni és csikos lábu légy és elő nem számlálható mindenféle élősdie tette eredményében kétségessé, addig a kukorica ugy állott mellett sértetlenül, mintha vértézve lett volna mindezek ellen a bajok ellen. Nem kívánt egyebet, csak tühető földet, amelyet mindenütt föltaalált Magyarország fekete és barna színü síkföldein és jobb minőségü partos földein.

Jövedelmezőségét eddig a válság nem érintette, mert egy magyar holdon, ha ugy lett művelve, amint kell, 8—10 mm.-át megtermett, — s akár felébe, akár harmadába, akár allodiálisan műveltük, a tiszta jövedelmet meghozta. Ragaszkodott is hozzá a magyar földművelő, csak ugy, mint az oláh, szerb és bosnyák, mint az amerikai, aki évente 2000 millió vckát termel belőle, mig buzából csak negyedrésztét.

Már egynehány esztendő óta azonban adáz ellensége támadt. A tudósok elnevezték mosolynak, az egyszerű nép azonban így nem érte, hogy mi, hanem a maga nevével — feregnek. Vastag, egy czentiméternél is hosszabb csunya kukacz ez, amely a kukorica felső részén, a virágzat alatt kezdi meg dolgát és összeörölve a szárát, furja le magát az első bütöknig. Egy kis szél, és a kukorica szára a bütöknél letörik, s ezentul lóg lefelé. A fereg azonban nem áll meg az első bütöknél, hanem furja magát tovább lefelé a másodikig és be a szövetbe. Ha kinyitod a héját a csöves kukoriczának,

vész elragadtatással fog nyilatkozni felőle. Na, nagyon megcsalódtam! Másnap azzal fogadott a képkereskedő:

— Fia! ember, vigye csak el a festményét hamarosan, ne foglalja itt a helyet. Dubarrois ur azt mondotta, hogy magának még sokat kell tanulnia. Hajh, a művészet...

Ez már még az én béketűrő természetnek is sok volt. Felkaptam a vásznat s rohantam vele. magam se tudtam, hova. Órák hosszúig tartó, kétségbeesett bolyongás után egyszerre a Szajna partjára értem. Itt rettenetes gondolat feszkelődött a lelkembe. Öngyilkos leszek, beleugrom a Szajnába, legalább vége szakad egyszerre a nyomorúságomnak! A képet odaállítottam egy fához, azután megindultam a víz felé.

Álíg léptem néhányat, különös kiabálást hallok a hátam mögött. Onkéntelenül megfordultam s látom, hogy egy rettenetesen hosszú ember áll a festményem előtt s hol francziául, hol angolul eszeveszetten kiabálja:

— Nagyszerű! Fenséges!

Nyomban elhalasztottam a meghalást és oda siettem a fellelkesült emberhez, ki nek egész külseje elárulta a származását. Angol volt.

— Uram — szóltam hozzá — annyira tetszik önnek ez a kép?

— Soha szebbet, remekebbet nem láttam még, pedig tizenkétszer jártam körül a világot.

— No hát, uram, — kiáltottam büszkén — tudja meg, hogy ezt a képet én festettem.

ott láthatod a végében duslakodni a kukacztot vagy kukaczokat. Ha megbököd a tengeri szárát, akkor a csö alatt levő bütöknél eltörik.

De az erősebb szél is letöri s ha a törés idején nézünk meg egy ily férges kukoriczát, az ugy néz ki letört száráival, és csöveivel, mintha egy svadron lovasság vágatott volna rajta keresztül. S azután letörik az ily táblát és meghántjuk a behordott tengerit, akkor látjuk, hogy sok kényszerűséggel éretett, összeaszott szemü kukoriczánk van, amely a terméseredményt 25, sőt 50 százalékkal is leszállítja.

Ahova a fereg egyszer bevette magát, ott aztán odahaza érzi magát s ott marad évekig, kimondhatatlan kárára a termelőnek.

Az élettani megfigyelések szerint a kukacz vagy a szárban, vagy pedig a gyökér fölött levő s a szár levágása után visszamaradt szár-részletben telel át, bebábozza magát, pillangóvá válik, amelyet molynak neveznek és ez a pillangó júniusban párosulva, betöjja petéit a zöld kukoriczába és ott gyorsan kifejlődve, megkezdi kártételeit.

Ezeket tudva, a védekezés módja is elő van írva. Ne dobjuk a tengeri szárát a trágyába, hanem égessük el. Kövessük pedig különösen a békésmegyei kiscgazdák példáját, akik a szár levágása után a töveket sem hagyják a földben, hanem kiszedik, a földet róla leverik és tüzelőnek használják. A faszükség egyrészt és annak szüksége még, hogy a kukorica után jövő buza előtt az a sok tö ne aggasson — voltak indokai e módszer létrejöttének. Tehát nem a védekezés szándéka a kukorica férgé ellen. De ez mindegy. A földolog az, hogy ez a módszer jó. És követni kellene. De nem lehet ám! Ha az egyik gazda védekezik, nem te-

Azt vártam, hogy emberem a lelkesedés paroxizmusával fog a nyakamba borulni, és helyett nyugodtan a szemem közé nézett és így szólt:

— Mennyiért adja?

Zavartan néztem jobbra-balra, magam sem tudtam, hogy mennyit érhet az a szerencsétlen kép, mely különben a Szajna partjának egy részét ábrázolta.

Az angol néhány pillanatnyi hallgatás után kisegített zavaromból.

— Ideadja tizezer font sterlingért?

Kis hja, hogy el nem ájultam e nagy összeg hallatára. — De ösztönszerűleg hebegtem:

— Oda... oda...

Az angol erre most így folytatta:

— De egy kikötés mellett vészem meg csak a képet: rá kell festenie egy fát.

— Oh, akár egy egész erdőt.

— Nem, csak egy fát, egyetlen egy fát, ide a jobb sarkába.

— Menjünk haza, azonnal ráfestem...

Milyen fa legyen, bükkfa, tölgyfa, pálmafa...?

— Egy fa... egy fa... hebegte az angol, elgondolkozva. — Láttam egy fát valahol, az a fa nagyon, véghetetlenül megtetszett nekem, azt a fát kell ráfestenie a képre.

— De hát hol van az a fa? Menjünk oda, majd természet után...

— Barátom, ha én azt tudnám. Azt sem tudom, hol jártam azt a fát, arra sem emlékszem már tisztán, hogy milyen fa volt, de azt az egyet tudom, hogy nagyon megtetszett nekem.

szi a másik és így hiába védekezett. Van ugyan mezőrendőri törvényünk, amely az együttes védekezés kényszerét ily esetekben megengedi, de eddig nem került aplikációra. De minek is? Nem elég, ha pár-kötetre terjedő törvényünk van a papíron? Még végre is hajtsuk? Ez tulsok követelés.

Elnézést kell kérnem ezért az iróniáért de nem tehetek róla. Ilyen nálunk a közgondolkodás.

Mi marad tehát hátra? Semmi egyéb, mint a fatalisztikus megnyugvás. Ahogyan jött, ugy fog elmenni ez a fereg. Ha egy év mulva nem, akkor kettő mulva, ha kettő mulva nem, hát öt, tiz, husz s tudja a jó ég: hány év mulva. De védekezni az egyesnek kár, mert a mezon rőpködő moly-pillék nincsenek betáblázva az illető birtokára, ahol születtek, hanem vándorolnak szanaszét.

Igy van aztán, hogy tavaly csak Bars-megyében láttam e fereg kártételeit, az idén már Hontmegyében is mutatkozik és nem is fogja érintetlenül hagyni az országnak semelyik részét sem, ahol kukoriczát termelnek.

Végeredménye pedig ennek miniszteri termésstatistika számtételeiben fog kifejezésre jutni, ahol, ha hiven jegyzik föl az adatokat, e tételekből meglepve fogjuk látni a kukoriczatermés csodálatos csökkenését.

Ordódy Lajos.

Bünösök statisztikája.

Debreczen., aug. 26.

Érdekes statisztikai kimutatást közöl az igazságügyminiszterium. E kimutatás szerint Magyarország lakossága közül 1881-ben büntetett és vétség miatt elítéltek 34139 személyt, míg a legutóbbi évben 95529 et.

— De hát akkor hogyan fesselem le?

— Sebaj, majd megkeressük.

— Hol?

— Valahol a föld hátán. Utolsó világcörüli utazásom alatt láttam valahol, de hogy Európában, Ázsiában, Afrikában, vagy Ausztráliában-e, nem tudom. Na majd megkeressük.

Es az angol megragadta a kezemet, odahuzott egy kocsihoz, beléfaszitott képestől együtt, majd az állomáshoz hajtatott, s vitt magával a szó szoros értelmében a nagy világra. Hét kerek esztendeig kerestük a fát. Bejártuk az amerikai és az ausztráliai őserdőket, Norvégia hegyeit, — elég annyit mondanom, hogy bejártuk az egész világot, de az én szerencse-fámat nem találunk sehol. Hét esztendő mulva visszatértünk Párisba s angolom, miután odavazetelt a Szajna partjára, a honnan elindultunk, csak ennyit mondott:

— Good by!

Ezzel otthagytam s nyugodtan mérte az utcát hosszú lábaival. E perczen ugy elkóseredtem szerencsétlenségemen, hogy oda támasztottam a fához a festményemet, mely hét esztendő alatt mindig a képen alatt volt s megindultam a Szajna felé, hogy most már igazán öngyilkos leszek. Angolom véletlenül hátra nézett s mikor meglátta, hogy a Szajna felé futok, rám kiáltott:

— Hova megy?

— Neki a Szajnának. — Eb éljen tovább!...

Az angol utánam futott, megragadta a galléromat s így szólt:

28
1901
280/5. lap a hűg
bol

A büntetettek közül a férfiak száma
három és félszeresét szokta tenni.

Az elítéltek huszonkét százaléka nő,
tehát valamivel kevesebb, mint Német-
országban.

A kor rendkívül nagy befolyást gyakorol
a büntetességre. A gyöngye gyermeknél,
az erőteljes férfinnál, a hanyatló agastyánál,
különböző mértékben és különböző irányban
módosul a büntett iránt való hajlam.

A legfiatalabb korban házi lopásokra
vetemedik, később az országútra lép és az
erőszakhoz folyamodik. Még gyorsabban fej-
lődik azonban a nemi ösztön.

Az erő és élvvág első kitéréséhez
csatlakozik a megfontolás, mely a büntetes-
séget tervezi. A nyugodtabbá vált ember a
gyilkossághoz is folyamodik.

Legutáltosabb látványt nyújt az ember
a hanyatlás korában: kapzsisága hamisítvá-
 teszi; gyöngülő erejét arra használja, hogy
homályban támadja ellenségét.

A magyar igazságügyi statisztika egyike
azoknak a kevés forrásoknak, a melyek a
nemzetiség fontos befolyása felől is felvilá-
 gositást nyújtanak.

Az előtünk fekvő legújabb statisztikai
kimutatás szerint a legtöbb elítélés az oláh-
okot éri: egy évben százezer lakó közül
hétsházhatvanat, utánuk a szerbeket, hat-
százhatvanat.

Hatszázötvenkilenc magyart és hat-
százötvenkét tótót ítéltek el. Az oroszok
(412) és a németek (361) a legkedvezőbb
helyen állnak.

A súlyos bűntettek elkövetésében a
legkedvezőtlenebbül áll az oláh és a szerb.
Ezek szegülnek ellen leginkább a ható-
ságnak, ezek követik el a legtöbb súlyos
testi sértést, betörést, sikkasztást és okirat-
hamisítást.

Ami különösen a gyilkosságot és em-
berölést illeti, ezekben a szerbek állnak
első sorban s utánuk következnek az oláhok.

Lopásban, betörésben megint az oláh-
ok vannak első sorban, míg orgazdaság
és mások vagyonának megrongálása a tótok-
nál leggyakoribb.

A magyarság sajátos büntetetei azok, a
melyek több erőt, szilajságot, vagy makacs-
ságot feltételeznek: ellene szegül a hatóság.

— Ostoba ember, hát nem tudja, hogy
a kötélt sokkal alkalmasabb az öngyilkos-
ságra, mint a víz? Tizenöt másodperczel
előbb fog meghalni. Ezekben a francziákban
nincs egy csipetnyi praktikusság sem!

— Köszönöm a jó tanácsot — mondot-
tam gunyosan. — Ha már olyan szives, ajánl-
jon egy ágat is, amelyiken legkényelmesebben
leghalnék.

Az angol egészen komolyan vette a
dolgot s odavezetett ahoz a fához, amelyik
alá a festményemet támasztottam.

— Mindjárt keresek egy jó ágat — mon-
dotta és felnézett egy fára.

A másik pillanatban leesett az álla, ki-
dűltek a szeméi s mialatt rámutatott hosz-
szú vékony ujjával a fára, meghatottan kiál-
totta felém:

— It a fa? megtaláltam.

Minden keserűségem ellenére hangos
kaczagásban törtem ki.

— Ez? Hiszen ez alól indultunk el hét
esztendővel ezelőtt.

— Ez alól? Miért nem mondta akkor
hogy nézzek fel rá, mindjárt megismertem
volna.

Igy történt — fejezte be elbeszélését
Labussiere — hogy egyszerre jó módba ju-
tottam s megjött a kedvem. A fát odafestet-
tem a képre, melyért csakugyan megkaptam
a tízezer font sterlinget. Ez volt alapja va-
gyonomnak, mely azután gyorsan növekedett
bínevemmel együtt.

nak, rabol, néha ellenfelét meg is öli, de
ritkábban lop és ritkábban rongálja meg
más ember tulajdonát.

Vérmérséklete hevében azonban a ma-
gyar az oláhvaj együtt legelső helyen áll a
bécsületsértés elkövetésében.

A statisztika kimutatás végül megemlíti,
hogy a büntettek közül legtöbb a rablás
lopás, zártörés és a sikkasztás, a mely utóbbi
térén Magyarországon az utóbbi években
feltűnően nagy rekordot értek el.

A meglöpött após.

Megszökött vőlegény.

Budapest, aug. 27.

A fővárosi rendőrség a napokban táv-
irati értesítést kapott Bukarestből, hogy on-
nan Bamberger Géza 29 éves budapesti
illetőségű kereskedő nagyobb család elkö-
vetése után megszökött és magával vitt 36
ezer leit.

Bamberger ugyanis egy budapesti nagy
kereskedő hamisított ajánlatával Bukarestbe
jött és ottan mint könyvelő alkalmazást ka-
pott egy gyertyagyárban.

Gazdájának leánya beleszeretett a csi-
nos külsejű intelligens emberbe, a ki látva
ezt, megkérte az apától a leány kezét. Az
apa habozás nélkül odaigérte a leányt köny-
velőjének, de kikötötte, hogy önállóítani
fogja magát.

Hogy-hogy nem az apa jövődöbeli
vejének átadott vagy két héttel ezelőtt 36
ezer leit, a leánya hozományának felét, hogy
egy Budapesten alapítandó gyárhoz telket vá-
sároljon.

Ezzel a pénzzel a jövődöbeli vő távo-
zott és azóta nem mutatja magát, nem adot
semmiféle életjelt magáról.

Menyasszonya és minden szülei kétség-
beesetten keresték mindenütt, de hiába. A
kutatás során kiderült aztán, hogy Bamber-
ger egy kéteshírű nővel utazott el Bukarest-
ből egyenesen Budapestre.

Innen hat napi tartózkodás után Bécsbe
majd innen Münchenbe utazott.

Mindezeket a budapesti rendőrség álla-
pította meg, a mely tegnapelőtt küldött egy
táviratot Münchenbe az odavaló rendőrség
hez, hogy fogják el a szökevényt a társasá-
gában levő nővel együtt, ha esetleg ottan je-
lentkezzenek.

A férfi, a kiről kiderült, hogy álnéven
utazik, magas termetű, barna haju és tömött
bajszú. Bal homlokán eséstől eredő forrad-
ás van.

A nő magas termetű, aranyszőke haju
és bécsi német dialektusban beszél.

Dalosos Debreczenben.

Debreczen, aug. 26.

Teljes két napon át uszott örömmá-
morban Debreczen és kitérő lelkesedéssel
ünnepelte a »Tiszavidéki Dalos Szövetség«
tagjait, kik messze távolból eljöttek ide, hogy
dalért szárnyaló érzelmeiknek hangot adja-
nak s bemutassák előhaladásukat.

Nem jöttek ők ide dicsőséget keresni;
nem jöttek azért, hogy versenypálmát vi-
gyenek haza. A dal hozta őket ide, a szép
magyar dal, melyben Debreczen nagy költő-
je, Csokonai szerint »Istenség van«.

A helybeli dalárok nagy szíveséggel,
olvadékony szeretettel fogadták daltestvérei-
ket s a város magas épületeiről lengő színes
zászlók tanuskodhattak mellette, hogy az
érkező dalosokat az egész város népe meg-
tisztelő szeretettel fogadja.

Szombaton délután 5 órakor az összes
dalegyletek próbát tartottak a színházban.
Fél nyolczkor vette kezdetét az első hang-
verseny nagy közönség jelenlétében. A hang-
versenyt az Egyetértés dalkör kitűnő nyitá-
nya előzte meg mely után az összes dalosok
a Hymnust énekelték el gyönyörűen, lelke-
sítően. A nagy közönség fennállva hallgatta
végig a szárnyaló magyar imát.

Ezután Dr. Kőrössi Kálmán »Prologus«-ját
szavalta el Szűcs Margit kisasszony pompá-
san, csengő szép hangon. Ezután a dalosok
Bródy Miklós dr. In té s című pályaművét
énekelték el, mely után Tomm Béla székes-
fehérvári zeneakadémiai tanár játszotta el
Habay A f o n ó b a n című remek művét,
majd meg Ridey »Magyar Ábrándjával« ke-
lett nagy hatást. Ssép volt még Bródy Mik-
lós dr. V i r á g é n e k e is. A hangversenyt
a Szózat eléneklése rekesztette be.

Hangverseny után ismerkedési estélyre
gyűltek egybe a dalosok az Angol királynő
szálló termeiben, hol ősi szokás szerint, ma-
gyaros felköszöntőkben nem volt hiány.

Második nap.

Tegnap reggel 8 órakor választmányi,
9 órakor pedig szövetségi közgyűlést tartot-
tak a dalosok a kereskedelmi akadémia dísz-
termében, melyen Lengyel Imre, a szövetség
elnöke foglalta el az elnöki széket. A gyűlés
másfél óráig tartott s több érdekes pont
került megvitatás alá.

Féltizenegy órakor a főiskolában gyüle-
keztek össze a dalosok, honnan zászlók alatt
és zeneszó mellett vonultak fel a színházhoz
óriási embertömegtől kísérve.

Tizenegy órára ismét zsufolásig megtelt
a színház s a felgördült függöny előtt az
Egyetértés zenekara jelent meg, egy
gyönyörű nyitánnyal vezetve be a hang-
versenyt.

Nagy sikert aratott a »Szatmárnémeti
iparos-dalegylet« Homme négy eredeti ma-
gyar dalt előadásáért. Szünni nem akaró taps
jutalmazta a derék dalosokat. Nagy sikert
arattott a »Szatmárnémeti fértdalegylet«, a
»Nyíregyházi ev. ref. daltársaság« Általában
az összes dalosok kitétek magukért s megér-
demelték azokat a szép koszorukat melye-
ket szép leányok kezei tűztek zászlóikra.

Az idő úgy eihaladt, hogy egy óra is
elmult, mikor végét érte azévezetes hang-
verseny. Ekkor aztán társasbédre gyűltek
össze a dalosok a »Bika« dísztermében hol
aztán megeredtek a toasztok árjai s felvilá-
nyozott jó kedv mellett gyorsan telt az idő.
Bizony sok jó dalos csak estefelé gondolt
arra, hogy fei is kellene már állani az asz-
taltól.

Az ünnepség lezajlott s a dalosok eltá-
voztak. Bizonyára szép emléket vittek el Deb-
reczenből magukkal, Elvihették azt a tapaszt
talatot, hogy Debreczen népe lelkesül a da-
lért és mindenkor szeretettel öleli keblére
azokat, kik az édes magyar dalt kultiválják.

NAPHIRÉK

„Emlékl M . . . kének“

Titkon eped lelkem érted: hiába!
Vagyaimnak jobb lenne már sirjába!
Mikor nézlek könnyek gyűlnek szemembe
Nyomorú Sors! miért is hozott, miért is lo-
[pott szívembe.

Hogy szeretlek, már mondanom sem szabad!
Pedig a szóm folyna mint az áradat
Mikor ölelsz gondolom csak ígért
Előttem vagy még is, távol: másnak adott a
[végzet.

Erős Kálmán.

— **Zászlófelavatási ünnepély.** Az István gőzmalom önképzőköre szombat délután tartott zászlóavatás: ünnepélyét nagy közönség jelenlétében. Erre az alkalomra a gőzmalomban már délelőtt beszüntették a munkát. Délután négy órakor az ünnepi díszbe öltözött munkások kivonultak a Nagyerdőbe s itt folyt le a zászlóavatás meghatóan szép ünnepélye. A malom dalköre énekelt előbb, majd Mayer Emil a malom igazgatója tartott igen szép megnyitó-beszédet. Ezután Lovassy József szavalta el Dr. Benedek János költői lendületekben gazdag szép ódáját, mely után a zászlószegek beverése vette kezdetét. Az ünnepélyes oktus után Mayer Emil mondott néhány megleghangu zárszót. A munkások ezután tánczra perdültek s a felavatott zászló öröme kirakták a táncz-wigalmat kivilágos kiviradtig.

— **Makó Lajos nevenapja.** Makó Lajos, a budai szinkör kiváló derék igazgatóját, szombaton, névestéje alkalmából társulata tagjai szerenáddal tisztelték meg s szép beszédben biztosították ragaszkodásukról és szeretetükről.

— **Értesítés.** Az ev. ref. főiskolában elhelyezett elemi iskolákban a beiratás szeptember hó 2 és 3-ik napján megy végbe. Az I ső osztályba belépni kívánó gyermekek keresztlevelet és himlőoltási bizonyítványt tartoznak felmutatni. Ugy ezek, mint a többi osztályokba felvételt kívánók, 1 kor. tisztogatási díjat és 30 fill. orsz. tan. nyugdíj-illetéket tartoznak előzetesen befizetni. A más vallású és nem helybeli illetőségű növendékek, a fentebb kitett összegben kívül 8 kor. tandíjat fizetnek az ev. ref. egyház pénztáránál. Az ev. reform. tanítóképző intézet gyakorló-iskolájában a tanítás szintén szeptember hó 2-án veszi kezdetét. Ugyanakkor fizetendő be a tisztogatási díj (1 kor.) és orsz. tan. nyugdíjilletékek kívül (30 fill.) az évi tandíj, 20 korona. Debreczen 1901 aug. hó 26. Kovács Lajos ev. reform. tanítóképző int. igazgató, a főiskolában levő elemi iskolák felügyelője.

— **Lövészet eredménye.** Az augusztus 25-én tartott lövészet eredménye I. oszt. Díjat nyertek: legjobb szegélylövessel Veszter István 10 koronás aranyat legtöbb kör lövéssel ifj. Tóth Ferencz 4 koronát legjobb mély lövéssel Furst Odón 4 koronát II. oszt. Díjat nyertek: legtöbb kör lövéssel Kajári Lajos 2 koronát legtöbb kör lövéssel Aufiricht Alajos 4 koronát.

— **Bűnügyi főtárgyalások.** A héten következő ügyekben tartatnak bűnügyi főtárgyalások Augusztus 28-án Szerdán Józsa Im-

ellen, — erőszak, nemi közönség Bátor Gábor ellen, — lopás büntette Sass Vislóvszky József ellen, — lopás büntette, augusztus hó 30-án Pénteken Kerekes Mihály ellen, — lopás büntette Barzók János ellen, — zsarolás vétsége ugyanaznap még ítélethirdetések.

— **A tanács döntése.** Ugy hírlette a fáma hogy színházunk ügyében ma fog döntő határozatot hozni a városi tanács. Ez azonban elmaradt, mivel a tanács több tagja távol van. A döntés valószínűleg a csötörtői tanácsülésre marad.

— **Kétmillió magyar a külföldön?** Abszurdumnak látszik ugyan mindjárt első tekintete, mégis pulikussá lett hogy nem kevesebb mint kétmillió magyar él a külföldön, azaz az összes magyaroknak csaknem tizenkét százaléka. Ez természetesen nem áll. Az 1890-iki népszámlálás szerint Magyarországi jogi népességéből 211.782-en éltek külföldön. A kivándorlási statisztika 1891-iki adatai szerint Ausztriában 222.130 magyar él Horváth Szlavonországban 112.041 Romániában körülbelül 50.000 az Északamerikai Egyesült államokban 62.435. Körülbelül 446.600. A többi országban oly csekély a bevándorolt magyarok száma hogy a hiányzó másfélmilliót a holdba kellene utalványozni. A kivándorlás fájdalom, nagy arányú, de akkora nép veszteségről még sem lehet szó.

— **Vissza az iskolába.** Egy két nap tartja meg csak augusztusban a lelket s ha azok is leperognek, azt is szépen oda helyezhetjük a néhaiak közé s reá borithatjuk a feledés fátyolát. A vakációzás gondtalan ideje úgy elröppent, mint az álom. A kis diákok nincsennek megelégedve eme állapotokkal. Hogy is lehetnének? Hiszen mintha még csak tegnap záródtak volna be az iskolák kapui, mintha csak tegnap fektették volna le kifáradt fejüket az édes semmittevés aranyos párnájára s ime ma már vége mindennek. Elő kell keresni a sarokból a penzióba helyezett könyveket, bucsut kell mondani a játszó gondtalan életnek, bucsut a falunak az ott lakó kis pártásoknak s ismét el kell foglalni a régi helyet az iskola padjain. Így van ez! Változtatni nem igen lehet rajta. — Szeptembernek, e csöndes őszi hónapnak megérkezte egy kis forrongást, egy kis trisséletet hoz a város két hónapra keresztül egyforma szürkeségű életébe. Megérkeznek, a nyaralók s megérkeznek a diákok, ez a jókedvű, friss egészségű népség, hogy a csendet, rendet egy kissé felzavarja s a város lusta vérkeringését ismét a régi, friss mozgásba hozza.

— **Nem ragadnak a pos abélyegek.** Többek között Magyarországon a bélyegnek is elég borsos az ára, különösen ha hiányzik egy aktáról, amelyet aztán alaposan megleletoznek a szemfüles finánczok. Most széltében az a panasz merült föl, hogy nem ragadnak a bélyegek. Sok zaklatásnak van kitéve a közönség a miatt, hogy a nem ragadós bélyegek lehullanak az okmányokról és borítékokról.

— **Iskolai értesítés.** Tisztelettel értesitem a közönséget arról, hogy ev. ref. egyházunk utcai elemi iskoláiban a beiratások ideje szept. 2-től 4-én délig tart és pedig mindenik iskolában d. e. 8—11 ig, d. u. 3—5 óráig. Az első osztályba iratkozó növendékek keresztelési jegyükkel és himlőoltási bizonyítványokkal ellátva abban az első osztályu iskolában jelentkeznek, mely lakásukhoz legkö-

zelebb esik. Azok a tanulók, kik már a múlt évben iskoláinkba jártak, annál a tanítónál jelentkezzenek, akinek a múlt évben tanítványai voltak. Szept. 5-én és 6-án — amennyiben iskoláinkban még üres hely lesz — az iskolaszék elnöke veheti fel a jelentkezőket, de a késedelem oka a szülők által igazolandó. Református egyházunkban adót nem fizető szülők gyermekei csak a tandíjbefizetését igazoló nyugta felmutatása eseten vehetők fel. Ezek a tandíjat — évi 8 azaz nyolcz koronát — egyházunk adópénztáránál fizetik be. Ezen kívül kivétel nélkül minden növendék egy korona tisztogatási díjat és 30 fill. tanítói nyugdíjintézeti járulékot köteles a beiratkozás alkalmával befizetni. Az ismétlőiskola kötelesek szept. 8-án tartoznak megjelenni a lakásukhoz legközelebb levő ismétlőiskolában. — Debreczen 1901 aug. 22. — Kiss Albert az ev. ref. iskolaszék elnöke.

— **Halálozás.** Szikszay Szabó László nyug. mérnök városi bizottsági tag az ev. ref. egyháztanács tagja életének 60-ik évében Budapesten elhunyt. Holttestét a kisvárdai családi sirboltba szállították, hol temetése e hó 27-én délután lesz. Az elhunytat súlyos vesebaj gyötörte s ez ellen keresett segítséget az orvosoknál. Meg is operálták, de segíteni nem tudtak rajta.

— **Erdőéri és vadéri szakvizsgák.** Az erdőéri szakvizsgák folyó évi október hó 14-én és az erre következő napokon Budapesten, Pozsonyban, Besztercebányán, Miskolcon, Kassán, Máramaros-Szigeten, Debreczenben, Kolozsváron, Székely Udvarhelyen, Brassóban, Nagy Szebenben, Temesváron, Zomborban, Pécsen és Szombathelyen, a vadéri vizsgák pedig az erdőéri szakvizsgákkal kapcsolatosan Budapesten, Pozsonyban, Szombathelyen és Kolozsváron a vármegye székhelyében délelőtt kilencz órakor fognak megkezdetni és folytatólag megtartatni. Felhívatnak mindazok, a kik az erdőéri szakvizsgát, vagy a vadéri vizsgát letenni szándékoznak, hogy hiteles bizonyítványokkal felszerelt folyamodvényaikat a vizsgák székhelyére nevezve illetékes kir. erdőfelügyelőhöz folyó évi október hó 1-éig nyújtsák be.

— **A kánikula vége.** A büszke, a pompázó rózsá, a virágok királynője, már hallja illatos leveleit. Vége van uralmának. A mi ezután következik, csak lassú haldoklás, csak átmenet a szomorú őszebe. Mert a mai napon bezárult az az időszak, melyet a kánikula nevével jelez a naptár. Rövidebb már a nap, alább hagyott a melege, a fénye, — révedező sugara őszi rózsák keskeny szírmáin török meg. Az őszi rózsá a bucsuzó nyár virága. Nincs káprázatos színe, nincs mámorító illata, — olyan; mint egy édesdus félve őrzött emlék, mely mult idők elröpült boldogságát, örömét varázsolja vissza életünkbe.

— **Harcz a Rózsabokorban.** A Csapó utcán levő Rózsabokor vendéglőben nagy ribilliót csinált tegnap két mulató társaság. Egymás mellett levő asztalnál mulatott a vídám kompánia, mikor egyszerre csak — Istent tudja: mi okból — felugráltak s agybatöbbe verték egymást. Az értesített rendőrség hamarosan ott termett és szétválasztotta a verekedőket, kik közül a véresvert Kis Józsefet és Antal Jánost felkísérték a bűnügyi osztályhoz.

— **Csaló földmives.** Kaduk Józsefné már rég megunt az özvegyi fátyolt s ismét bol-

28 1901
280/5. lap a híj.
bol

... a mult
... nitónál
... tanitvá
... ameny
... lesz —
... ontkező
... ltal iga
... lótt nem
... ijbefize
... ten ve
... 8 azaz
... éntárá
... kül min
... si díjat
... ékot ké
... ni. Az
... rtoznak
... b levő
... 1 aug.
... kolaszék

László
az ev.
ik évé-
a kisa-
ol tema
hunyat
keresett
perálták,

Az er-
14 én
apastent.
skolczont-
zenben,
Brassó-
Zom-
a vad-
szgákkal
an, Szom-
ye szék-
me meg-
i. Felhi-
ri szak-
ni szán-
ányokkal
ák szék-
gyelőhöz
be.

a pom-
nár hal-
nának. A
aldoklás,
ert a mai
et a káni
lebb már
fénye, —
eny szír-
bucszó
e, nincs
egy édes
idők elő-
ja vissza

Csapó ut
oen nagy
társaság-
latott a vi-
s — Is-
s agyba-
rendőrség
asztotta a
Kis Józse
inügyi osz

sefné már
ismét bol-

dogságra vágyódott. Kapott is magának egy takaros embert s annyira előrehaladtak már a boldogságban, hogy vasárnapra tüzték ki az esküvőt. Kadukné be is szerzett már egyet mást és hogy az istálló se maradjon üresen, tehenet is vett. Aztán megbizta Magyar György földművest, hogy a 40 forintos tehenet szállítsa haza Mindszent községből. Magyar György el is ment érte, át is vette a tehenet, de nem látták többé egyiket se. Később kiderült, hogy a tehenet 16 koronáért eladva, megugrott. A boldogságba tehát már most vegyült egy csepp ürem.

— **A hus- és borfogyasztási adó átruházása.** Lukács László pénzügyminiszter nagy jelentőségű reformot kíván keresztül vinni a hus- és borfogyasztási adóknak az államtól való megváltása ügyében. A pénzügyminiszter a legutóbb beszédett adóösszegek arányában meghatározott váltásdíj lefizetésével évről-évre a városokra ruházná a bor- és husfogyasztási adószedés jogát. Első ajánlatát a pénzügyminiszter Nagyváradnak tette meg s 250.000 koronát kér a várostól az adómegváltás évi díja fejében.

— **Hirtelen halál.** Kazt Herman férfiruha kereskedő ma délután három órakor a boltjában összerogyott és azonnal meghalt. A derék kereskedőt szívszélhűdés ölte meg.

— **Párbaj a holdban.** Egy Galilei féle teleszkópon nézve, tisztán kivehető az a párviaszkodás, melyet a mai nap folyamán, két törölt metszett magyar harczolt meg messze a földi sártekétől: a holdban.

Távoli dühöngések alatt megrözdül a levegő s inog az égi glóbus. Élet halálharczát vivja ezen két egymás iránt engesztelhetetlen gyűlölettel bíró elkeseredett ellenfél. Egy-egy mennydörgésszerű dobbanásaik áthallik hozzánk a földre; vad üvöltéseik tuharsogják a tomboló viharok orgáját.

Vajjon melyik fél telik el végkép a párviadnallal? Bizonyára a szájhős!!

— **Megégett gyermek.** Tenkei levelezőnk írja: Okros Lajos tenkei gazda 12 éves Lajos fia tegnapelőtt délután egy szolgalegény nyel kiment a mezőre. A gyermek ledült egy szénakazal aljába s elszenderedett, a szolgál pedig pipáját kiverve magára hagyta az alvó gyermeket. A kiverő pipa aljából egy égő szikra a szénakazalt felgyújtotta s a mélyen alvó gyermek ruhájára kapott. A kis Okros Lajos oly égési sebeket szenvedett hogy gyors orvosi segély dacára sem hiszik hogy életben marad. A könyelmű legény ellen vizsgálat indult.

— **Szőkevény pinczér.** Rámics Mihály pécsi illetőségű pinczér már évekkal ezelőtt elkerült hazulról, amely idő alatt becsavarogta a félvilágot. Sok kóborlás után néhány év előtt Békés Gyulán telepedett meg, a hol családot is alapított. Bitangoló, kóbor természetű nem engedte meg sokáig nyugodni, megunta a nyárs polgárius életet és egy szép napon a faképnél hagyta feleségét és gagyogó kis gyermekét. És mert az anya és gyermeke most a legnagyobb nyomorban tengődik, a gyulai rendőrség most országosan körözti a szivtelen pinczért.

— **Megkéselték egymást.** Régi haragosai egymásnak Taplós István és Petrei Mihály napszámosok. Ma véletlenül összekerültek egy gazdánál. Az ebédre szánt pihenő alatt aztán Petrei valahogyan Taplós vizeskorsójából talált inni, a min összevessztek hamar o

san. Mire a többi napszámosok közbevetették magukat, Taplós kétszer már mellbeszurta Petreit, míg az Taplósnak karján ejtett jelentékenyebb sérülést. A verekedő napszámosok ellen az eljárást megiditották.

— **A sárgaszemű hölgy.** A rendőri lap egy sárgaszemű hölgyről emlékezik meg nem egészen hízolgóan mint a hogy e laptól várni nem is lehet. Nevezetesen elmondja ezen hivatalos lap, hogy a sárgaszemű Szakál Ferenczné, szül. Enyey Juliánna egykori gazdaasszonyát véresre verte s az elkövetett súlyos testisértésért még nem kapta meg a méltó büntetést, A sárgaszemű Juliánna egybéként kerek negyven esztendő.

— **Szerződtesek.** Perényi Margit azelőtt a debreczeni, ujabban ismételtén a kolozsvári Nemzeti Színház soubrette-primadonnája a jövő nyári idénytől kezdve Krecsányi te mesvári társulatához szerződött. — Láng Etelt, a Magyar Színháznak kedvelt kómikáját Janovics Jenő, a szegedi színház új igazgatója 1902. őszétől szerződtette.

— **Ev. ref. tanító család** 3—4 középiszkolai kisebb tanulót elvállal teljes ellátásra. Értekezhetni; Magos u. 4 sz. a.

— **Szerencsétlenül járt az országuton.** Nagy szerencsétlenség érte Gebei Sándor fuvarost. Tegnap téglát szállított ki a Homokkerthe, a szekeren megunta az ülést és le akart szállani. De nem vigyázott a lába alá és oly szerencsétlenül lépett le, hogy a lába a kerek alá került. Gebei lábán a téglával megakadt szekér keresztül ment és annyira összeroncsolta, hogy a kórházban amputálni fogják.

— **Sikkasztó hetes.** Sallai József nagyon könnyű pénzkeresetre adta magát. Ugyanis beáll egyik-másik vendéglőbe hetesnek és ott marad addig míg nagyobb összeg pénzt nem biznak reá. Akkor aztán nagyszomoruán elő áll és előadja, hogy a pénzt elvesztette. Legutóbb Szávi Lajost a műhelytelep vendéglőjét károsította meg 42 korona erejéig. Itt azonban nem hitték el a hazugságát és a vendéglős elakarta fogatni, ez azonban megszökött. Tegnap éppen szembe jött egy rendőrrel a ki meg ösmerte. Sallai megkísérelte a menekülést, de hiába való fáradság volt mert a rendőr hamarosan elfogta és a bűnügyi osztályhoz kísérte, hol elveszik a kedvét attól, hogy hasonló tréfákat csináljon.

— **Megfojtotta a feleséget.** Békés Csabáról írják, hogy ott egy Horváth Ferencz nevű földműves valami házi perpatvar miatt, minden komolyabb ok nélkül megfojtotta a minap a feleségét. Az esetet csak reggel tudták meg a szomszédok, akik figyelmesek lettek a szobából hangzó gyermek sírásra. Benyitottak a szobába, hogy megnézzék, mi baj van Horváthéknál, s szomoru látvány tárult eléjük. Megfojtva, elkékült arccal feküdt Horváthné a földön s haltestét csokolgatva sirdogált mellette az árvája. A gyilkos férjet, ki megszökött hazulról, a tanyán elfogták a csendőrök.

— **Sok volt a hünem . . .** A megrögzött gonoszság kacagató rafinériája szólalt meg ma egy tolvajban, ki a Blaczka István imakönyv-árus sátrából több imakönyvet lopott el. A tolvaj Lazani Ferencz rovottmulta egyéninek több ízben akadt dolga a rendőrséggel legutóbb is. Lazanit az imakönyvekkel együtt megcsípték az éjjel kint a mezőn. Arra a kérdésre, hogy mért lopta el az ima

könyveket, a legimpertinensebb ájtatósággal mondta:

— Le akartam irádkozni a bűneimet.
— De hiszen ehhez elég lett volna egy imakönyv is.

— Nekem nagyon sok bűnöm van, ehhez egy könyv kevés.

A legérdekesebb, hogy mikor ráparancsoltak Lazanira, hogy olvasson fel a könyvből, a legkisebb zavar nélkül jelentette ki, hogy olvasni — nem tud.

— **Goromba segéd.** Tóth Ferencz közművessegéd beállított a piacz utca 69. számú ház udvarába és a hártelügyelő hasztalan kérdezte, egy kukkot sem szóla róla, hogy mi járatban van. A házfelügyelő kénytelen volt rendőrt hívni, kinek láttára feloldóttak Tóth Ferencz nyelvének lekötözött zsilipjei s tartott olyan ékes nyelvű szónoklatot a rendőrnek, hogy az csaknem a föld alá butt szegyenletében. A rendőr bejelentette a goromba embert a bűnügynél, hol számolni fognak vele.

— **Hivatalos érak:** a debreczeni tisztviselők önszegélyző egyesületében (Gróf Dégenfeld-tér 2. szám az emeleten) Szeptember hónapban mindenkor d. u. 5—6 óráig 2-án napibiztos Steinacker Sándor 3-án napibiztos Zimmerman Gyula 4-én napibiztos. Bezner Frigyes 9-én napibiztos. Babó Miklós 16-án napibiztos. Balogh Imre 23-án napibiztos. Budaházy Odön 30-án napibiztos. Csath Zsigmond. Ez alkalmakkor mindennemű egyesületi ügyek elintézhető tagsági jelentkezések elfogadtatnak.

— **Halálos párbaj.** Szt-Pétervárról tájékoztatják, hogy Wittjenstein herczeg fiatal tiszt két budapesti orfeuménekcsónóval mulatott, kik egy másik — asztalnál ülő kereskedőt becsméreltek. — A kereskedő udvariatlanul válaszolt, mire a herczeg névjegyét nyujtotta át. Ma reggel volt a párbaj, a herczeg az első lövés után halva maradt. Az agyonlőtt herczeg unokaöccse volt Zehenlohe herczeg volt német birodalmi kancellárnak.

— **Egy ur ebédel.** Egyik étterembe betért tegnap egy ösmeretlen uriember és herczegileg megebedélt. Nyolcz-tíz válogatott fogás után finom borokba mártotta nyelvéit, aztán pezsgőt ivott. Végzetre odaszólította a fizető-pinczért:

— Kérem hivason rendőrt.
— Szabad kérdenem, nagyságos ur mi végből?

— Hogy engem bekisérjen. Egy árva lityingem sincs, nem tudok fizetni.

A fizető pinczér szalad a tulajdonosért.

— Nem szégyelli magát, ilyet tenni még tatlankodék az.

— Valahol csak kell ebédelni.

— Ez igaz, de így, az ördögbe . . . Külföldben . . . tudja mit? Megbocsátok ha holnap az X. éttermében még fejedelmibb lakomat csap. Az az én konkurencsem.

— Sajnálom ez lehetetlen.

— Miért?

— Nagyszerű! Azért, mert tegnap önök küldtek ide ugyan e kikötéssel.

Tözsde.

Geldteim Nép debreczeni bankroda		valószínűsége
— Déli zárlat, —		
Buza	1901. októberre . . .	7.95
Buza	1902. áprilisre . . .	8.35
Rozs	1901. októberre . . .	6.69
Zab	1901. októberre . . .	6.36
Tengersi	1902. májusra . . .	5.11

Az örökbeadó.

Gyermekek kereskedő asszony.

— Saját tudósítónktól. —

Budapest, aug. 26

Veszedelemes asszonyt kerített kézre a napokban Kis Kéren a csandórság Zelenka Mihályné személyében, a ki a fővárosból azokat a 3-4 éves gyermekeket kerítette magához, a kinek rendesen csak az édes anyjuk ismeretes, néha még az sem s a kikért a társadóját nem szokták rendesen fizetni.

Ilyen volt a kis Matulai Sándorka is, a kinek az édes anyja itt szolgált a fővárosban. Az nagyon megörült, a mikor Zelenkáné a fiát kérte tartásra. kijelentvén, hogy tartás díját fizetheti akkor is, amikor majd jobban bírja.

Igy szedte össze Zelenkáné a gyermekeket, a kikkel aztán valóságos kereskedést üzött, oly módon, hogy a lapokban állandóan hirdette, hogy örökbe adna fiu vagy leánygyermekeket.

A hirdetés után azután rendesen akadnak családok, melyek örökbe fogadták a gyermekeket, Zelenkáné pedig mint anyja, mindenkor kapott bő pénzbeli kárpótlást a gyermekekért, kikről ezek akkor tudódott ki, hogy nem Zelenkáné gyermekei, a mikor már a pénzbeli jutalmat felvette. s a gyermekek valódi szülei, kik az örökbe fogadásról mit sem tudtak, a gyermekeiket követelték.

A kis Matula fiut is már örökbe adta Zelenkáné, a mikor az anyja — ki erről mit sem tudott, — a gyermeket elakarta vinni Zelenkánétól, a ki azonban nem tudta eladni a fiut s a miatt az anyja a csandórsághoz fordult, a mely aztán lelelezte Zelenkáné üzleseit. Eddig nyolcz ilyen örökbeadási eset bizonyult rá.

Kegyetlen eljárás.

Egy előjáróság büne.

— Saját tudósítónktól. —

— aug. 15

Szent András község előjárósága a héten oly mulatságot rendezett, melynek következtében alighanem börtönbe kerülnek. A külföldi eset részletei a következők:

A község egy erdő részletét adott el s a szerződés a múlt héten hagyatott jóvá s a másik szerződés fél, Popper Ármin, az erdő rész birtokába vétele alkalmával 50 forintot adott áldomásra a bírónak.

Csongor Ferencz bíró ebből a pénzből mulatságot rendezett a községi korezmában s erre meghívta Lattyák András törvénybíró Henge Pál és Petrás Mihály esküdteteket, továbbá Sebényák Mihály és Czöppek Antal kisbírókat is.

Az így egybegyűlt előjáróság szerdán este kezdett a hivatalos mulatsághoz és tíz óra tályban már valamennyien meglátszott az elfogyasztott vacsora és bor hatása.

Ugyanaznap este két vidéki tojáskereskedő, Glück Simon és Morgenstern Adolf érkeztek a faluba, hogy másnap tojást vásároljanak. A kereskedők, mivel más korezmahelyi még nincs ott száltak meg, hol az előjáróság mulatott s ott akarták elkölteni a vacsoréjukat is.

Csongor Ferencz bírónak azonban a két

idegen jelenléte sehogyszem tetszett, miért is hivatalosan akarta őket eltávolítani. Először is igazolásra szólította föl őket, de mert a két kereskedő külön községi bizonyítvánnyal nem rendelkezett a náluk volt iparendelőly pedig a bíró figyelembe nem vette, ennelfogva az ott jelen volt két kis bíróval mind a két kereskedőt megköszöve bekisértette a községi fogházba, hova hajnal felé az egész előjáróság felvívult és egyenként vállatára fogták a kereskedőket, miközben a két kis bíró meg a két esküdt bikaeszkökökkel verték a két levetkőzött embert. Mikor pedig az ütések fájdalma alatt összeestek, a két embért vissza vitték a börtönbe, hol másnap estig tartották őket.

A két kereskedő amint kiszabadult, egyenesen a csandórságra ment, hol bejelentették az esetet, azután pedig orvosi látellelet szerveztek. A járási főszolgabíró tegnap már megérkezett Szent Andrásra az ügy vizsgálása végett az egész előjáróságot felfüggesztette.

Különlélek.

† A paplanos ipar képesített iparág. A paplanos ipar eddigelé nem volt a képesítéshez kötött iparágak közé sorolva. Hegedüs Sándor kereskedelmi miniszter tekintve azt hogy a paplanos ipar is olyan iparág lévén, a mely kézműves természeténél fogva csak hosszabb gyakorlás után sajátítható el és minthogy természeténél fogva a kárpitos iparral rokon, elrendelte, hogy a paplanos ipar a képesítési igazoláshoz kötött mesterségek közé soroztassék.

† Egy matróna fogai. Rendkívüli esetről ad hírt nagykarolyi tudósítónk; Özv. Papp Györgynének. Papp István odaváló vagyonos cipézmester 78 éves édesanyjának, négy fogaimét kinőt. Az özvegy még sohasem volt beteg s ma is oly fürge, mint csak leány korában. A esodálatos dologban az a legérdekesebb, hogy fogai nem hirtelenében, hanem évek alatt nőttek ki s fejlődtek annyira, hogy most egészen jól tud rágni velök. Fogai között az alsó, kettő a felső jobb álkapezában van s teljesen ki vannak fejlődve, csak valamivel kissébbek a rendes fogaknál. A nagykarolyi orvosok maguk is esodálatosnak és páratlan dolognak tartják ezt a késői fogzást.

CSARNOK.

Az uzorás leánya.

— Regény két kötetben, —

Irt a: Vitkay Zoltán.

— Második kötet. — 54.

III.

Koracs báró meglepetése.

A komornyik kétségbeesetten tiltakozott.

— Ne higgyen neki, gróf ur, ő ölte meg!

— És ha úgy van is, ki bizonyíthat elenem?

— Ott lesz a Célia asszony ki szüntén tud a dologról.

— Hehehe! Célia!... No azt kereshtik!... Azóta Törökországban van a szép grófnéval.

Hedry gróf nem tartóztathatta tovább magát. Neki rohant a gazembernek s erősen arczul ütö.

— Felelj nyomorult! Hova vitték német?

Koracs báró hamar elvesztette bátorságát. Mikor látta, hogy a grófnak eszébe sines tréfálni, megremegett térde megjelent előtte a fenyegető halál.

— Megmondom, — felelt — de egy feltétel alatt.

— Gyilkossal nem alkuszom! válaszolt Hedry gróf. Ha nem beszélsz nyomorult, rendőrkért küldök s elfogatlak azonnal.

— Hát mit is akarna tudni a gróf?

— Célia és Amandám utazásáról kérek felvilágosítást

— Ki tudja, hova mentek?... Célia ugy nyilatkozott, hogy Belgrádba mennek.

— Igazán mondd ezt.

— Nem áll érdekemben, hogy hazudjam.

— Nyomorult, becsstelen ember! Megérdemelnéd, hogy belémfojtsam a párádat de nem akarom az akasztófát egy ily czimeres gazembertől megfosztani.

Intett a komornyiknak ki erős kötelet húzott elő ruhája alul.

— Kötözd meg ezt a gonosztevőt! — mutatott Koracsra.

Koracs felordított. Igyekezett menekülni de a komornyik Hedry gróf segítségével erősem megkötözte.

— Es most eredj s hívj ide rendőroket. Ne próbáld menekülni, mert még nagyobb bajba juttathaton magad

— Kegyelem, gróf ur! Ártatlan vagyok én! Ez a gonosztevő vett reá!

— Siess és tedd a mit mondtam.

A komornyik eltávozott. Midőn kilépett az utcára, pillanatra az ötlött eszébe, hogy okosabb lenne tálán eltűnni a gróf elől, de nem volt bátorsága ezt megcselekedni.

A sarkon álló rendőrhöz ment s készönté.

— Mi baja? kérdé az.

— Gyilkost fogtunk a Komlós-palotában.

— Kivel?

— Hedry gróffal.

— Talán álmodik maga? Hiszen Hedry gróf el van zárva.

— Csak volt. Kiszabadította magát.

A rendőr futott a palota felé. A komornyik alig bírta követni.

A mint benyitott az ajtón, Hedry gróf állt elébe.

— Barátom! fogjon el engem mert megszöktem a börtönből, hogy Reicher bankár gyilkosságait elfoghassam. Ime: itt a gyilkos! — mutatott a megkötözött báróra. Ezzel az emberrel hajította végre a gonoszszágot, ki komornyikom volt.

A rendőr egyelőre Hedry gróf őrizetére bizta a két gonosztevőt s elment a kaszárnyához honnan kevés idő múlva hatodmával tért vissza.

A kétségbeesett komornyik jajgatott, tördelte kezeit, míg Koracs nyugodságot színlelve, haladt a fogház felé.

A végső pillanatban feléledt reménysege.

— Hiszen volt ő már bagnóban is és onnan is kiszabadult!

A két gazembert bezárták s Hedry gróf is visszakerült börtönébe.

Másnap a vizsgálat újra kezdetét vette s hosszas faggatás után, miután a komornyik mitsem tagadott, Koracs báró is bevallotta, hogy Hedry gróf ártatlan, mert ő gyilkolta meg Reicher bankánt.

Nagy feltűnést keltett ez ügy. Hedry gróftól kiszabadulása reggelén számosan üdvözölték.

Visszanyerte becsületét fényes rangját s most már tartózkodás nélkül kereshette meg támadt Amandáját.

IV.

Értekezlet

Kövessük most Céliát, ki Amandával elutazott a fővárosból.

A gonoszlelkületű nő meglehetősen tudta magát álcázni a szerencsétlen grófné előtt

s együtt

kinek seg

tönéből.

Oly

esetet, ug

Amandá

szinteség

Elbe

kiül meg

gróf kisz

W. v. sz.

Pa

Deb

vállalatá

a pénz

megüres

Ezer

200 kor

és világi

látat üzle

ben meg

kötve. A

sen törté

leges és

határoza

A

lépés elő

pénzben

Debrecze

letenni.

Fel

nyerni a

előképzé

feltűntet

később

ráig Kö

amint a

a hiatalo

Del

Ecke

Ecke

Ecke

Ecke

Ecke

Ecke

Ecke

Ecke

Ecke

Ecke

Ecke

Ecke

Ecke

Ecke

Ecke

s egytűntette fel a dolgot mintha ő lenne az
kinek segélyével s gróf megmenekülhet bőr
tönéből.

Oly ügyesen tudta elbeszélni az egész
esetet, úgy tudott hatni a sokat könyező
Amandára, hogy az nem is kételkedhetett
őszinteségben.

Elbeszélte, hogy rokona van Belgrádban
kiül megzálhatnak s onnan intezhetik a
gróf kiszabadulását.

(Folyt. köv.)

V. v. sz. ad : 28 sz. jók. 3 pont.
1901.

Pályázati hirdetés.

Debreczen sz. kir. város világitási
vállalatánál f. é. október hó 15 étől fogva
a pénz beszedői állás lemondás folytán
megüresedik.

Ezen állás évi 1200 korona fizetéssel
200 korona lakáspénzrel, 60 korona fűtési
és világitási átalánnyal és a világitási vál-
latat üzleti szabályzatának 34 §-a értelmé-
ben megállapítandó jutalékkal van egybe-
kötve. Az állás betöltése egyelőre ideiglene-
sen történik 3 havi felmondással, a vég-
leges és nyugdíjkepes alkalmazás későbbi
határozatnak van fenntartva.

A megválasztott köteles szolgálatba
lépés előtt 1200 korona biztosítékot kész-
pénzben vagy óvadékképes értékpapírban
Debreczen sz. kir. város házipénztáránál
letenni.

Felhivatkak azok, kik ezen állást el-
nyerni akarják, hogy ez iránti kérvényüket
előképzettségüket és eddigi alkalmazásukat
feltüntető okmányokkal felszerelve leg-
később szeptember hó 10-éig déli 12 ó-
ráig Körner Adolf városi tanácsnok urhoz,
miut a világitási szakbizottság elnökéhez,
a hiatalos órák alatt adják be.

Debreczen, 1901. augusztus 26-án.

Debreczen szab. kir. város
világitási szakbizottsága.

Eckert — Edelbraut-féle

gyógyhatású

Termés etes Likör

hegyi növényekből készítve jó-
ízű gyomorerősítő.

Vadászatokon, úgy kirándu-
lások alkalmával

vizzel vegyítve kitünő üdítőül
szolgál. Legajánlatosabb háziszser.

os. és kir. szabadalmazott

**Likör gyár
Alb. Eckert Grác.**

Első Nagy-Károlyi

Mosó- és Tisztító-Intézet

igen jó forgalommal és heti 40—50
forint kereset, igen szépen berendezve
jó helyen örökség miatt azonnal

átadandó.

Czim a kiadóba.

Vasuti menetrend

Érvényes 1901. Május hó 1-től

— Egységes vasuti idő szerint. —

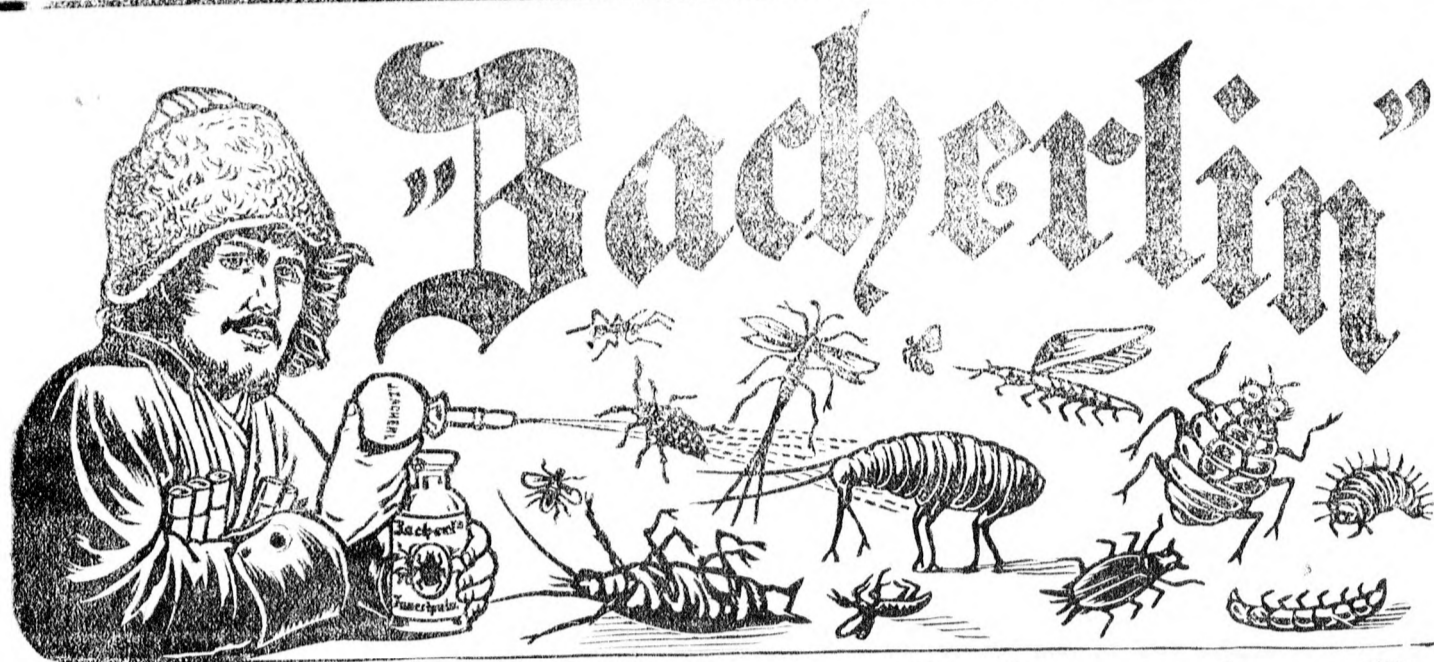
Debreczen Budapest (M. áll. v.-tól.)

Debreczenből indul		V o n a t	Erkezik	
P.-Ladány*	12.— déli	Vegyesvonal	1.28	délután
P.-Ladány	7.10 este	Személyvonal	9.43	este
Budapest	9.01 délelőtt	Gyorsvonal	1.50	délután
Budapest	12.36 délután	Személyvonal	8.10	este
Budapest	10.27 éjjel	Személyvonal	5.45	reggel
Budapest	4.16 délután	Gyorsvonal	9.40	este
P.-Ladány	3.37 "	Tv. sz. sz.	5.34	délután
Debreczen—M.-Sziget				
Királyhaza	5.10 reggel	Személyvonal	2.08	délután
M.-Sziget	2.56 reggel	Személyvonal	9.48	délelőtt
M.-Sziget	3.56 délután	Személyvonal	10.50	éjjel
M.-Sziget	12.17 délután	Gyorsvonal	4.56	délután
Szatmár-Németi.	7.58 este	Tv. sz. sz.	12.03	éjjel
Szatmár-Németi	6.46 este	Gyorsvonal	8.50	este
Debreczen—Szerencs				
Szerencs	8.22 reggel	Személyvonal	11.21	délelőtt
Szerencs	4.01 délután	"	7.03	este
Szerencs	6.58 este	"	10.43	éjjel
Debreczen—Füzes-Abony				
Füzes-Abony	4.42 reggel	Vegyesvonal	10.24	délelőtt
Tisza-Füred	4.21 délután	"	7.56	este
Debreczen—Nagy-Léta—Vértes				
N.-Léta—Vértes	9.35 reggel	Vegyesvonal	11.16	délelőtt
N.-Léta—Vértes	4.31 délután	"	6.18	délután
Debreczen—Tisza-Lök				
Tisza-Lök	5.28 reggel	Vegyesvonal	9.17	délelőtt
"	4.06 délután	"	7.29	este
H.-Nánásig	11.20 déli	"	1.18	délután

* Minden kedden.

Budapest—Debreczen

Debreczenbe érkezik		V o n a t	Indul onnax	
P.-Ladány	7.41 reggel	Tv. sz. sz.	6.08	reggel
P.-Ladány	5.03 reggel	Személyvonal	4.00	reggel
Budapest	3.36 délután	Személyvonal	9.15	délelőtt
Budapest	6.26 este	Gyorsvonal	1.55	délután
Budapest	2.33 éjjel	Személyvonal	7.05	este
Budapest	11.44 délelőtt	Gyorsvonal	6.50	reggel
M.-Sziget—Debreczen				
Szatmár-Németi	8.46 reggel	Gyorsvonal	6.42	reggel
Szatmár-Németi	7.32 reggel	Személyvonal	3.45	reggel
M.-Sziget.	12.16 délután	Személyvonal	6.—	reggel
Szatmár-Németi	6.45 este	Személyvonal	2.47	délután
M.-Sziget	3.55 délután	Gyorsvonal	11.35	délelőtt
M.-Sziget	10.12 éjjel	Személyvonal	3.39	délután
Szerencs—Debreczen				
Szerencs	8.07 reggel	Személyvonal	5.—	reggel
Szerencs	12.07 délután	Személyvonal	9.03	délelőtt
Szerencs	7.53 este	Személyvonal	5.10	délután
Nagy-Léta—Vértes—Debreczen				
N.-Léta—Vértes	7.18 reggel	Vegyesvonal	5.25	reggel
N.-Léta—Vértes	3.13 délután	"	1.05	délután
Tisza-Lök—Debreczen				
Tisza-Lök	8.17 reggel	Vegyesvonal	5.06	reggel
Tisza-Lök	6.35 este	"	2.35	délután
H.-Nánás	3.30 délután	"	1.30	délután
Füzes-Abony—Debreczen				
Tisza-Füred	8.— reggel	Vegyesvonal	4.18	reggel
Füzes-Abony	5.45 délután	"	11.35	délelőtt

mint felülmulhatatlan csakis a Zacherlin féregpor használhat.

„Vásároljon ön csak üvegekben“

Debreczenben Békés Emil Bán László Csanak József, Csieso Lajos, Czeglédi, Józsefné, Csillag József Deutsch Lajos, Félegyházy János, Francsics és Jóna Fries K., Ganofszy Lajos, Geréby F., Göczey I. Havas József, Hirsch F., Klein Bernát, Kohn Simon, Komlósy Lajos Kohn Henrik Kondor J. és fia Kontsek Géza, Kovács Mihály, Leidenfrost Ármín Lusztig K., Mayer József, Parti Ferencz Lindenfeld J. Jenő, Kiss Géza Rickl József, ifj. Kósa Lajos, Rozenfeld R., Rosenthal Dániel, Rosenthal Sándor, Róth Antal, Róth Ignác, Szabó Zsigmond, Szentkirályi-Tivadár, Térey József, Tóth Kálmán, Várray, József Várray János, Jánossy Béla, Neumann és Weisz, Kornhoffer József, Berettyóújfalu: Ifj. Weiszberger Ignác. Erőműhelyfalva: Grosz Hermann, Lóvay Vincze, Polák Mórítz, H-Báránd: Gemünbeck József Hajdúszoboszló: Körner Béla. Tisza Fűrés: Schön Jakab Weiszmann József.

DEUTSCH IGNÁCZ

fém- és érczárú raktára.

Budapest, V., Báthori-utca 22.

Telefon
22-28.

Telefon
22-28.

Allandó nagy raktárt tartok a következő árukban:

Sürgőnyczim: Fémraktár Budapest.

Sárgaréz lemezek	Nickel lemezek	Ólom kemény tömbökben
„ sodronyok	„ sodronyok	„ ócska
„ rudak	Aluminium lemezek	Dárdány regulus I.
„ csövek	„ sodronyok	Kemény forrasz
Vörösréz lemezek	Sárgarézrel átvont vascövek	Forrasz-ón I. minőség
„ sodronyok	butorgyárosok részére	„ II. „
„ rudak	Forrasztópáka	Vörösréz szegecsek
„ csövek	Vörösréz-kalapácsok	Vörösréz sodronyok
„ üstök	Ón tömbökben	vékony
Tombak lemezek	Ón rudakban	Sárgaréz sodronyok
„ sodronyok	Vörösréz ócska és uj	vékony
„ rudak	Sárgaréz ócska és uj	Aluminium I. minőségű
„ csövek	Vörösfém ócska	tömbökben
Alpacca lemezek	Horgany rétegekben	Koczka-nickel 99%
„ sodronyok	„ ócska	Foszforos vörösréz 15%
Pactong lemezek	Ólom lágy tömbökben	Foszforos ón 5%
„ sodronyok	„ „ Δ rudakban	stb. stb.-ben

Csapágyfém a legkiválóbb ötvözetekben, minden czélnak megfelelőleg.

Vaskereskedők, rézművesek, öntödék, szeszgyárak, ércznomók, gépgyárak, csillárosok, bronzművesek, syphonfej-gyárosok, vegyi gyárak, fémesztergályosok stb. részére.

Kivánatra szívesen szolgálok a legelőnyösebb ajánlattal.

Szíves figyelmébe ajánlom, hogy a londoni fémtőzsde hivatalos jegyzéke nevem alatt a Pester Lloyd sürgőnyei között naponként megjelenik.

Kiváló tisztelettel
Deutsch Ignác.